

**”AROUND THE WORLD”
Neulekimonomallisto**

Anniina Korte
Metropolia Ammattikorkeakoulu
Muotoilija (AMK)
Tekstiilisuunnittelu
Opinnäytetyö
Kevät 2019

TIIVISTELMÄ

Anniina Korte
”Around the world”
neulekimonomallisto

62 sivua
18.4.2019
Muotoilija (AMK)
Muotoilun koulutusohjelma
Tekstiilisuunnittelu

Ohjaajat
Lehtori Metropolia AMK
Tuija Nieminen
Tekstiilisuunnittelija
Rosa Piironen

Opinnäytetyö käsittää neulekimonomalliston suunnitteluprosessin ja tekijän omaa suunnittelijaidentiteetin muodostumista sekä asiakaslähtökohtaisuuden huomiointia suunnittelussa.

Vihreänä lankana läpi opinnäytetyön kulkevat vastuullinen suunnittelu, luontoteema ja taiteellisen työskentelyn yhdistäminen suunnittelijuuteen.

Opinnäytetyö on toiminnallinen ja se kertoo malliston syntymisen prosessin, aina ideoinnista valmiin malliston esittelyyn. Mallisto sisältää kolme erilaista neulekimoa, jotka on suunniteltu asiakkaiden toiveiden ja tarpeiden pohjalta yhdistämällä tekstiili- ja neulesuunnittelua vaatesuunnitteluun.

Avainsanat: tekstiilisuunnittelu, neulesuunnittelu, vaatesuunnittelu, mallisto, luonto, vastuullisuus

ABSTRACT

Anniina Korte
"Around the world"
knitted kimono collection

62 pages
April 18th 2019
Bachelor of Culture and Arts
Design
Textile design

Instructors
Lecturer Metropolia UAS,
Tuija Nieminen
Textile designer
Rosa Piironen

This thesis includes the design process of a small knitted kimono collection, created by the designer and customer oriented approach, noticed in the design work.

Mainline titles are accountability in design, a nature theme, and combining artistic work with the design world.

The thesis is based on the working processes and tells the story behind the design processes from the beginning to the completed collection. This collection is commissioned work and some ideas for kimonos are customers requests. The maker's role is being a professional designer who fills customers wishes and creates knitted kimonos using methods of textile and clothing design.

Keywords: textile design, knit design, collection, nature, accountability

SISÄLLYSLUETTELO

- 1 Johdanto 1
- 2 Viitekehys ja tutkimuskysymykset 4
- 3 Oman suunnittelijaidentiteetin muodostuminen 6
 - 3.1 Vastuullisuus osana ideologiaa 10
- 4 Luonto inspiraationa 13
- 5 Asiakaslähtökohtaisuus suunnittelussa 16
- 6 Asiakkaiden haastattelut 17
 - 6.1 Nordic theme 17
 - 6.2 North America theme 19
 - 6.3 Tropical theme 21
- 7 Suunnitteluprosessi 23
 - 7.1 Moodboardit 25
 - 7.2 Piirtämisprosessi 29
 - 7.3 Viivojen työstäminen 31
 - 7.4 Raporttien suunnittelu 32
 - 7.5 Valmiit neuleet 40
 - 7.6 Tasokuvat 43
- 8 Malliston esittely 46
 - 8.1 Nordic theme: "Pure north" 47
 - 8.2 North America theme: "Mellow encounters" 51
 - 8.3 Tropical theme: "Hidden creatures" 55
- 9 Asiakkaiden palautteet 59
- 10 Loppupohdinta 60
- 11 Lähdeluettelo 62

Kuva 1. "Chipmunks and oak tree".

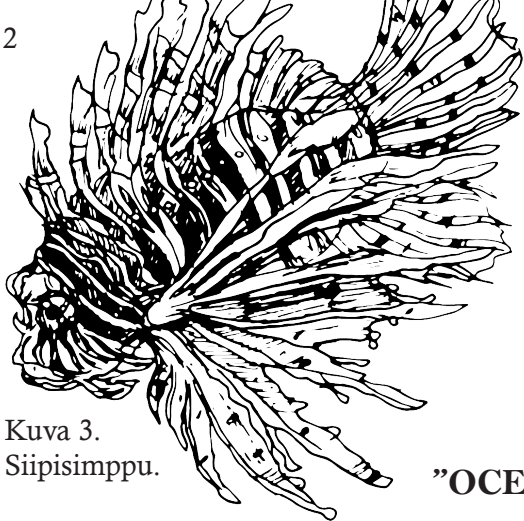
1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni aihe tulee vuonna 2017 Metropolia ammattikorkeakoulun järjestämästä Finvillage projektista, johon kuului muun muassa neulesuunnittelukilpailu ja muotinäytös, johon osallistuin yhdessä luokkalaiseni Marianne Kolarin kanssa yhteisellä teemalla ”Ocean Vibes”. Ocean Vibesia varten suunnittelin oman asukokonaisuuteni, joka kantoi nimeä ”Deep Ocean” ja sijoittui kilpailussa kymmenen parhaan joukkoon sekä se sai kunniamaininnan.

Asukokonaisuuteen kuului kolmivärinen teollisesti toteutettu jacquardneulekimono, koneneulonnalla tehty vyö ja käsin neulotut korkeavartiset tekstuuriset sukat. Asukokonaisuudella otin kantaa Itämeren ja sen alati muuttuvan ekosysteemin tilanteeseen tulevaisuudessa sekä ilmastonmuutoksen kehittymiseen. Kimono oli myös osana toisen vuoden opintojeni kuviollisten neuleiden kurssikokonaisuutta, johon oli sisällytetty myös tuotannonsuunnittelua.

Kuva 2. ”Deep Ocean” neulekimono. (Valokuva Saara Teinilä, 2018.)

Kuva 3.
Siipisimppu.

”OCEAN VIBES”

ANNIINA KORTE JA MARIANNE KOLARI

”Ilmastonmuutoksen ja ihmisen toiminnan myötä myös Itämeri on jo alkanut muuttaa muotoaan aiheuttaen ekosysteemin ja eliölajien katoamista ja vaihtelevuutta. Lisääntyvät sateet ja suolapitoisuuden aleneminen rehevöittävät merivettä ja vaikuttavat lajien levinneisyyteen.

Tulevaisuudessa Itämeri voi hyvinkin alkaa muistuttaa trooppista merta - uusien lajien kuten valkohain levittäytyessä pohjoisemmaksi ja nykyisten kadotessa kohonneiden merivesilämpötilojen seurauksena.

Inspiraatio neuleasukokonaisuuteemme tulee meren tekstuureista, eliölajeista, pinnan alla kuohuvista tutkimattomista syvyyksistä ja sen salaisuuksista. Meren värit kuten erilaiset siniset, vihreät, harmaat, valkoiset sekä meren eliöiden mielenkiintoiset kuvioinnit ja tekstuurit; pienet yksityiskohdat simpukankuorissa, kalojen kiiltävät suomut ja merilevien rakkulat innoittavat luomaan neuleille uusia mielenkiintoisia, vaihtoehtoisia pintoja sekä ratkaisuja.

Vesi ympäröi elementtinä vahvasti Suomea ja suomalaisia eri olomuodoissaan kuten rannikkoseuduilla merinä, sisämaassa järvinä, jokina tai lampina. Meri koettelee jokaista sen ympärillä elävää. Etenkin talvinen meri voi olla ankara, jos ei osaa suojautua oikein. Villa onkin merenkulkijoiden vanha tuttavuus, joka on edesauttanut ihmisiä pyrkiessään meren herruuteen. Villan käyttäminen on yksi ympäristöystävällisimmistä vaihtoehdoista vaatteiden materiaalina.

Mallistollamme haluamme tuoda näkyvyyttä ja ottaa kantaa merien tilanteeseen sekä ilmastonmuutokseen ja sen mahdollisiin seurauksiin. Kiinnittämällä ihmisten huomion kauniilla, kestävillä vaatteilla haluamme saada ihmiset pysähtymään ja miettimään esimerkiksi omaa kulutustaan sekä suhdettaan luontoon.”

Kuva 4. ”Deep Ocean” neulekimonon selkäkappale.

Kuva 5. ”Deep Ocean” ja valkohai-tussipiirroksset. (Aluperäinen valokuva ilman piirroksia Saara Teinilä, 2018.)

”Deep Ocean” sai positiivista palautetta sekä koulun sisältä että ulkopuolisilta henkilöiltä. Minulle jäi palava innostus suunnitella lisää kuviollisia jacquardneuleita, joihin yhdistän omaa piirustustyyliäni, jolloin neuleisiin tulee uusi, perinteistä poikkeava ilme traditionaalisten neuleiden rinnalle.

Suunnittelen opinnäytetyökseni neulekimonomalliston, johon sisältyy kolme erilaista kimonoa ja niiden tarinaa. Neuleiden teemat ja kuvioinnit ovat erilaisia kuvauksia luonnosta. Jokaisessa kimonossa on kuvattuna eri ilmastovyöhykkeen eläimistöä ja sen kasvistoa.

Kimonot suunnitellaan tilaustyönä kolmelle yksityiselle asiakkaalle, jotka ovat opinnäytetyöni hankkeistajia. Roolini on toimia suunnittelijan asemassa: haastattelen, perehdytän asiakkaat jo olemassa olevaan protomalliin ja mittaan asiakkaat mahdollisia muutoksia varten jo olemassa olevan proton perusteella.

Suunnittelutyöskentelyssä otan huomioon asiakkaiden toiveet värien ja kuviointien suhteen, mutta rajaan aiheet ennakkoon. Suunnittelijan roolissa johdattelen asiakkaat tekemään omat valintansa toimiviksi. Asiakkaat ostavat kimonot itselleen ja maksavat kaikki kimonoiden kustannukset aina neulekankaiden valmistuksesta valmiiden tuotteiden ompeluun saakka.

2 VIITEKEHYS JA TUTKIMUSKYSYMYKSET

TUTKIMUSKYSYMYKSET

Miten kestävä kehitys toteutuu mallistossa?

Miten oma taiteellisuus ja suunnittelijaidentiteetti näkyvät mallistossa?

Miten asiakaslähtökohtaisuus toteutetaan suunnitteluprosessissa?

VIITEKEHYS

SUUNNITTELUPROSESSI

“AROUND THE WORLD”
NEULEKIMONOMALLISTO

ASIAKAS
LÄHTÖKOHTAISUUS

VASTUULLINEN
SUUNNITTELU

LUONTOTEEMA

OMA
SUUNNITTELUIDENTITEETTI

Opinnäytetyön viitekehyksessä kuvataan opinnäytetyön keskeisimmät vaiheet ja valinnat. Neulekimonomalliston suunnitteluprosessi kokonaisuudessaan eri vaiheineen kulkee taustalla läpi opinnäytetyön.

Avaan omaa suunnitteluidentiteettiäni, sen muodostumista ja omia arvomaailmojani koskien vastuullista suunnittelua.

Lisäksi käsittelen luontoteemaa, joka on toiminut inspiraationa opinnäytetyön aihevalinnalle.

Asiakaslähtökohtaisuus on tärkeässä ja oleellisessa roolissa, koska mallisto on suunniteltu tilaustyönä.

Kuva 7. Viitekehys.

3 OMAN SUUNNITTELUIDENTITEETIN MUODOSTUMINEN

Lapsesta asti olen ollut tekemisissä taiteen kanssa. Erityisesti olen aina ollut kiinnostunut piirtämisestä. Kävin säännöllisesti noin 7-vuotiaasta, lukion alkuun asti kuvataidekouluissa ja sitä kautta minulle on muodostunut vahva käsitys ja tuntemus erilaisista materiaaleista, tekniikoista ja niiden hyödyntämisen mahdollisuuksista.

Olen muun muassa tehnyt paljon savitöitä, maalannut erilaisilla mediuumeilla, kuten akryyleilla, vesiväreillä ja öljyväreillä. Olen tehnyt myös pastellitöitä ja käyttänyt erilaisia sekatekniikoita. Tussit ovat minulle hyvin läheisiä tuttavuuksia kuten myös kaikki mahdolliset olemassa olevat erilaiset piirtimet, joiden listaus olisi loputtoman pitkä.

Aloittaessani tekstiilisuunnittelun opinnot syksyllä 2015 Metropoliasa, olin todella kauhuissani ja minusta tuntui usein siltä, että petän jotenkin itseäni. Tuntui siltä, että tyytyisin olemaan pelkästään tekstiilisuunnittelija. Tekstiilisuunnittelu oli minulle tuolloin synonyymi Marimekole.

Koin taiteilijuuden paljon suurempana ja merkittävämpänä roolina. Tuntui, että suunnittelijuus olisi liian kaupallista omalle herkälle persoonalleni. Toisaalta minua kiinnosti ihan älyttömästi oppia, miten suunnitella erilaisia printtejä kankaisiin ja päästä työstämään niitä esimerkiksi vaatteiksi, koska muoti ja vaatetus ovat kiehtoneet minua aina.

Ensimmäisenä vuotena opintoihimme kuului perehtyminen erilaisiin tekstiilisuunnittelun tekniikoihin, joista voisi myöhemmin valikoida oman erikoistumisensa. Tekniikoina käsittelimme perinteistä printtisuunnittelua, johon kuului kuosiraporttien suunnittelua sekä käsin että tietokoneella, kangaspuilla käsin kutomista ja neulesuunnittelua.

Neuleiden suunnittelukurssi oli syksyllä 2015 ja siihen oli sisällytetty perinteinen käsin neulominen, teollisuuteen suunniteltuun käsinneulontakoneeseen perehtyminen ja materiaalitilkkujen tuottaminen erilaisilla neulekonetekniikoilla.

Kuva 8.

Kuva 9.

Kuva 10.

Ensimmäisen neulekurssin jälkeen en kokenut sisäistäneeni juuri mitään neulekoneesta. Minulla oli todellinen ”neulekonekammo” ja inho konetta kohtaan. Toisen vuoden kevään 2017 opintoihin kuului kuviollisten neuleiden suunnittelukurssi, joka tietäisi jälleen kohtaamista neulekoneen kanssa.

Neulekoneen hallinta on vaikeaa ja siihen sisältyy paljon teknistä nippelitietoa, jota täytyy vain opiskella ja oppia itsenäisellä työskentelyllä. Synnynäinen näppäryys hallita teknisiä laitteita ja luova ongelmanratkaisukyky eivät olisi haitaksi, koska koulun koneet ovat suhteellisen vanhoja, mistä johtuen ne eivät toimineet aina ongelmitta, säännöllisestä huollosta huolimatta.

Sitten tapahtui jotain käsittämätöntä kesken kurssin. Unohdin vanhat asenteeni ja innostuin neulekoneesta ihan uudella tavalla. Haasteena oli edelleen neulekoneen kanssa työskentely, mutta jäin usein koulupäivien jälkeen opettelemaan itsenäisesti koneen kanssa työskentelyä.

Innostuin muiden kurssitöiden ohella tekemään itselleni sekä läheisilleni suuria villahuiveja, joita varten suunnittelin piirtämällä erilaisia tekstuureja.

Lisäpuhtia ja intoa tuli myös siitä, kun opintokurssin ajoituksen yhteyteen sattui koulun järjestämä Finvillage neuleasusuunnittelukilpailu, johon päätin osallistua. Neulekurssin yhteyteen sisältyi tuotteistamista, mistä otin kaiken mahdollisen ilon irti ja suunnittelin kurssin aikana toteutetusta teollisesta jacquardneulekankaasta ensimmäisen vaateen, jolla osallistuin kilpailuun, joka oli myös osana Suomen 100-vuotista juhlatapahtumaa.

Kilpailutyöni sijoittui lopulta kymmenen parhaan joukkoon ja pääsi osallistumaan Kattilahallissa järjestettävään muotinäytökseen, mikä oli kilpailun ohella järjestettävän tapahtuman loppuhuipennus. Työni oli vielä esillä Finvillageen kuuluvassa ”Villamuistoja ja nykyneuleita” järjestettävässä muotinäytöksessä Hankasalmen huvilassa.

Finvillagen jälkeen olin entistä innostuneempi vaattdensuunnittelusta ja siitä, miten keksin keinon yhdistää neule- ja printtisuunnittelua toisiinsa. Suoritin sinä keväänä valinnaisenakurssina vaatteiden kaavoituksen peruskurssin ja kolmannen vuoden keväänä 2018, otin vielä yhden, vaattemalliston suunnittelukurssin.

Kuva 11. ”Deep Ocean” asukokonaisuus mallin päällä.

Kuva 12. Finvillage suunnittelukilpailua varten suunniteltu ja neulekoneella toteutettu huivi yhdessä Marianne Kolarin kanssa.

Opintojeni aikana opin käsittämään suunnittelijuutta ja hahmottamaan omaa suunnittelijanidentiteettiäni, unohtamatta kuitenkaan taiteilijuuttani, mitä kovasti edelleen janoisin. Opin lisäksi yhdistelemään omaa piirtämistyyliäni suunnittelutöihin.

Alusta asti minulle oli selkeää, että printtisuunnittelu olisi suuntaus, mikä minua kiinnosti kaikista eniten. Koulutöiden ohella vapaa-ajallani sekä kaikki kesälomat käytin taiteellisen kehitykseni edistämiseen. Aloin pikkuhiljaa käsittämään myös sitä, että olen hyvä suunnittelija, koska olen monipuolinen tekijä taide- ja käsityöhistoriani vuoksi ja olen myös erittäin hyvä visioimaan sekä ideoimaan asioita.

Kuva 14.
Taistelukala.

Kuva 13. Lehtikala.

3.1 VASTUULLISUUS OSANA IDEOLOGIAA

Olen aina ollut kiinnostunut vaatteista, niiden ulkomuodosta, materiaaleista ja rakenteesta. Miten ne visuaalisesti ja psykologisesti muovaavat ihmisiä, muodostavat identiteettejä, toimivat omanlaisina haarniskan kaltaisina suojina ja ovat yksi tehokas viestinnän keino. Olen havainnut miten ihminen voi joskus paljastaa itsestään ja persoonastaan vaatetuksellaan monesti paljon oleellisempia asioita kuin pelkillä puheillaan.

Nykypäivänä kulutuksen tahti on edennyt hysteeriselle tasolle ja uusia tuotteita toteutetaan nopeammalla tahdilla kuin koskaan aikaisemmin. Kulutuskäyttötymiseemme vaikuttaa myös oleellisesti sosiaalinen media, mikä vahvistaa pikamuodin ilmiötä ja vaikuttaa jatkuvasti muun mainonnan lisäksi ihmisiin siten, miten täytyisi jatkuvasti tehdä materiaalisia hankintoja.

Ennen vaatemallistoja suunniteltiin ja valmistettiin neljässä eri sesongissa: kevät, kesä, syksy ja talvi. Pikamuoti, termsä mukaisesti tuottaa vaatteita jopa viikoittain hurjalla vauhdilla kuluttajien saataville, jolloin ihmiset päätyvät tekemään paljon tunnepohjaisia, impulsiivisia, niin sanottuja heräteostoksia, eivätkä puntaroi harkiten tarvitsevatko todella joka viikko esimerkiksi uuden puseron, joka todennäköisesti unohtuu kaapin perälle jo yhden käyttökerran jälkeen.

1990-luvulla vaatteiden laadukkuus oli parempaa verrattuna jopa nykypäivänä kalliisiin ja laadukaina pidettäviin brändituotteisiin (Puukka 2017). Vaatteita valmistetaan enemmän, entistä nopeammin ja niiden laadukkuus kärsii sen seurauksena. Halvalla ja nopeasti toteutetulla ei saavuteta aikaa kestäviä tuotteita ja tästä johtuen moni vaate jää kirjaimellisesti kertakäyttövaatteeksi (Niinimäki 2015). Suurena ongelmana on myös vaatteiden ostaminen yli omien tarpeiden ja väärin kierrättäminen. Jos käyttämätöntä vaatetta ei kierrätetä oikein, siitä tulee ongelmajätettä, joka täyttää entisestään kaatopaikkoja. Euroopan Unioni on linjannut, että jäsenvaltioiden tulee organisoida tekstiilijätteen erilliskeräys vuoteen 2025 mennessä. ”EU-tasolla on päästy alustavaan sopuun jätteen keräyksen järjestämisestä. Tulevat muutokset edellyttävät muun muassa tekstiilijätteen erilliskeräyksen järjestämistä vuoteen 2025 mennessä (Mäki 2017).

Suomessa on perustettu vuonna 2014 Pure Waste Textiles yhtiö, jonka ideana on kerätä erilaisia tekstiilijättemateriaaleja, kuten esimerkiksi trikoota, luoden niistä uusia lankoja, jolloin säästetään luonnonvaroja, koska materiaali on jo tuotettu kerran aikaisemmin (Suomen tekstiili & muoti).

Vaateteollisuuteen käytettävät materiaalit kuluttavat maapallon materiaalivarantoja ja energiaa varsin raskaasti. Vaateteollisuuden hiilijalanjäljen on laskettu olevan hieman suurempi kuin lento- ja laivaliikenteen hiilijalanjälki yhteensä (Penttinen 2018).

Materiaalien tuntemus ja erilaiset tuotannonprosessit tulevat koko ajan yhä tutummiksi tavallisille kuluttajille, jolloin ihmisistä tulee entistä valistuneempia omien valintojen ympäristövaikutuksista. Toisaalta moni muodin kuluttaja ei mieti ollenkaan muodin suurkuluttamisen seurauksia (Puukka 2017).

Vaatteiden valmistaminen on jo itsessään raskasta ympäristölle ja syö runsaasti luonnonvaroja. Esimerkkinä tästä puuvillan tuottaminen, mikä vie huomattavan osuuden maapallon viljelyspinta-alasta ja vesivarannoista. Puuvillan viljely aiheuttaa myös konflikteja ja eriarvoisuutta ihmisten keskuudessa. Lapsityövoiman käyttö sekä viljelijöiden terveys ja hyvinvointi ovat aiheuttaneet suurta kritiikkiä puuvillan viljelyä kohtaan. Puuvillan viljelyssä käytetään runsaasti hyönteismyrkkyjä ja torjunta-aineita, maailman hyönteismyrkyistä noin 16 prosenttia ja torjunta-aineista seitsemän prosenttia. Myrkyt päätyvät vesistöihin ja muuhun ympäristöön vaikuttaen kasvillisuuteen, eläimiin ja lopulta ihmisiin. Puuvilla-viljelmillä käytetyt myrkyt tappavat miljoonia lintuja ja kaloja vuosittain. (Tietoa puuvillasta).

Nykyiset vallitsevat käsitykset kulutuksesta puistattavat minua. Opintojeni aikana ja omien itsenäisten havaintojeni parissa olen alkanut valistua muodin sykleistä, trendien luomisesta ja tekstiilien valmistamisesta. Nämä asiat ovat avanneet silmäni sille, miten paljon ne todella vaikuttavat ympäristöömme ja ovat osana ilmaston lämpenemiseen.

Itse teen suurimman osan vaate- ja tavarahankinnoistani kierrätettyinä kirpputoreilta, kierrätämme myös ystäväieni kesken vaatteita keskenämme tai laitan lopulta käyttämättömät vaatteet vaatekeräykseen, jolloin materiaalit saadaan talteen niiden elinkaarten jatkamiseksi. En toki itsekään ole täydellinen kuluttaja, ostan yleensä alusvaatteita, joitakin yksittäisiä tuotteita kuten toppeja, puseroita tai koruja ja kenkiä uutena. Materiaaliherätyksen vaikutuksena pyrin suosimaan kestäviä orgaanisia materiaaleja kuten nahkaa, villaa, silkkiä, viskoosia ja luomupuuvillaa parhaani mukaan.

Yksi ehdottomasti tärkeimmistä oivalluksista omalle kulutuskäyttäytymiselleni on ollut löytää oma tyylini, joten minun ei tarvitse lähteä jokaiseen trendioikkuun mukaan. Pyrin myös kannustamaan ja vahvistamaan muita ihmisiä löytämään omansa.

Lähtökohtaisesti pyrimme pukeutumisellemme tekemään vaikutuksen muihin ihmisiin, jotta näyttäisimme heidän silmissään hyvältä, kuuluisimme joukkoon ja olisimme muodin ajan hermolla. Entä jos kääntäisimmekin ajatuksemme toisinpäin ja pyrkisimmekin tekemään ensin itsemme tyytyväisiksi ja pukeutuisimme ensin omaksi iloksemme. Mitä seurauksia se voisi saada aikaan maapallolla? Seuraisiko vähemmän esimerkiksi kulutusta?

Haluan luoda vaatteita, jotka tukevat kestäväää kehitystä ja ympäristönsuojelun kriteereitä, mitä valmistetaan kestävästä materiaaleista riistämättä kenenkään terveyttä tai henkeä. Haluan luoda vaatteita, mitkä ovat ajattomia, eivätkä sidonnaisia tiettyyn hetkelliseen ja pinnalliseen trendi-ilmiöön, mikä saattaa jo olla epämuodikasta seuraavalla viikolla. Haluan luoda vaatteita, mitkä oikein kohdeltuina ja huollettuina voivat parhaimmillaan kestää koko ihmisen eliniän ja jopa sen yli.

”Around the world” neulekimonomallistossani pyrin noudattamaan valinnoissani arvojamaailmaani. Siksi kimot tuotetaan Suomessa ja materiaaliksi olen valinnut kestäväää villaa. Tekniikkana jacquardneulos on tiivistä ja yksi kestävimmistä neulesidoksista, joten neuleet eivät kulu niin herkästi verrattuna muihin neuloksiin.

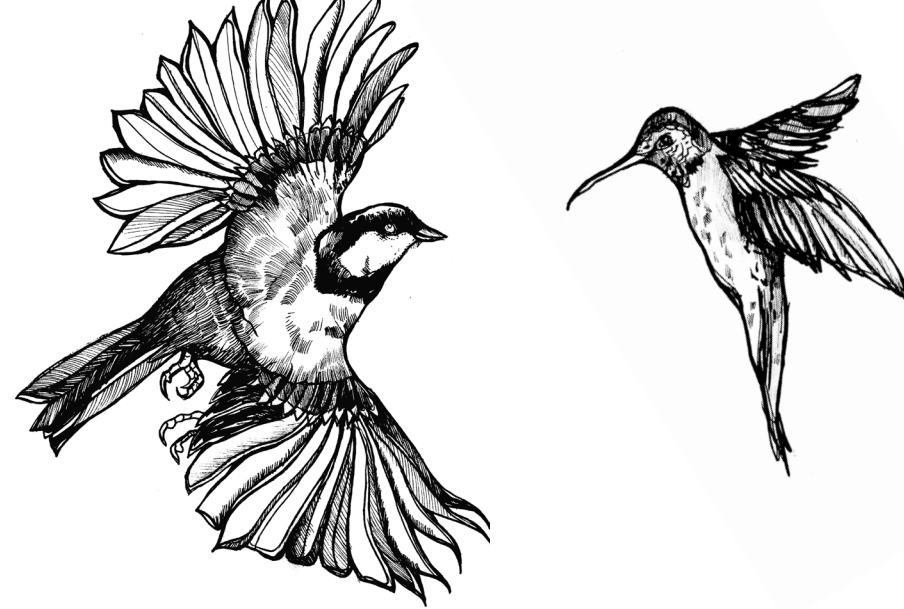

Kuva 15. ”Butterly and fashion people”.

4 LUONTO INSPIRAATIONA

Luonto ja eläimet ovat aina inspiroineet minua ja tulevat niin jatkossakin tekemään. Sieltä ammennan erilaisia teemoja, värejä, muotoja sekä saan merkityksellisyyttä elämäni. Suunnittelijana haluan tuoda näitä aiheita ilmi töissäni, koska haluan saada ihmiset heräämään ja innostumaan luonnosta samalla intensiteetillä kanssani ja ymmärtämään sitä kokonaisuutta, että olemme kaikki yhdessä tällä planeetalla. Meillä ihmisillä on tosin etuoikeus verrattuna muihin eläinlajeihin, että olemme maapallon valloittajalaji, joten meidän tekemme seuraukset vaikuttavat pääasiallisesti planeettamme kohtaloon.

Eläinten jatkuva vaistojen varaan perustuva selviytyminen on kiehtovaa. Monet eläimet ovatkin sopeutuneet todella karuihin ääriolosuhteisiin ja luoneet mitä uskomattomampia selviytymiskeinoja neuvokkuudellaan. Kuitenkin maapallon lajien määrä on romahtanut viimeisten 40 vuoden aikana lähes 60 %. (WWF 2019.) Useissa ajankohtaisissa tutkimuksissa on esitetty, miten eri lajien tulevaisuus on vakavasti uhattuna ja tämän seurauksena myös oma olemassaolomme on kriisissä.

Kuva 16. Greetings from nature”.

Esimerkkinä hyönteisten kohtalo, joka vaikuttaa kaikkeen elolliseen. Hyönteiset ovat ravintoketjun perusta muille lajeille. Lisäksi ne pitävät yllä kasvien ja maaperän hyvinvointia sekä kierrättävät erilaisia ravinteita. Ilmastonmuutoksen seurauksena hyönteiset eivät tule sopeutumaan nopeasti lämpenevään ilmastoon, jolloin niiden sukupuuttoaalto on huomattavasti nopeampaa verrattuna muihin lajeihin. (Goulson)

Lisääntynyt väestönkasvu ja metsien hakkuut vähentävät eläimille ahtaaksi käyviä, niiden luonnollisia elinympäristöjä. Suomen tilanne ei näytä myöskään lupaavalta, sillä eläinlajit ovat yhtä uhattuja kuin muualla maailmassa. Vaarassa olevia lajeja ovat muun muassa saimaannorppa, susi, ahma, naali ja useat lintulajit kuten tunturipöllö ja varpunen (Yle uutiset).

Ilmastonmuutos vaikuttaa myös lumen tuloon sekä sen määrään. Erityisesti talveen tottuneet lajit eivät sopeudu alati muuttuvan ilmastoon. Esimerkiksi talvien muuttuessa vähälumisiksi ja jopa kokonaan lumettomiksi, talvella valkoisesta suojaväristä turvaa saavat nisäkkäät kuten metsäjänis ja lumikko jäävät vaille lumen tuomaa suojaa joutuen näin helposti petoeläinten saaliiksi.

Neulekimonoiden kuviomaailmat ovat itsessään kannanotto eläinlajien esille nostamiseen. Haluan toimia eräänlaisena tulkkina ihmisen ja luonnon olentojen välillä. Ihmiset ovat lajina vieraantuneet alkuperästään ja irrottautuneet erillisiksi muusta luonnosta ja eläimistä. Haluan kaventaa ihmisen ja luonnon välistä kuilua ja kommunikaatiota. Vaikka meillä ei ole yhteistä puhuttua kieltä tai pitkälle kehittynyttä korkeakulttuuria muiden lajien kanssa, ei se pois sulje mielestäni sitä, etteikö muiden elävien olentojen elämä olisi merkityksellämpää kuin omamme.

Kuva 17. "Jungle creatures".

"AROUND THE WORLD" PATTERN

Kuva 18. "Around the world" kuosi.

5 ASIAKASLÄHTÖKOHTAISUUS SUUNNITTELUSSA

Ennen luovaa työskentelyä sovin asiakkaiden kanssa yksityiset tapaamiset, joissa haastattelin heitä ja kerroin heille opinnäytetyöni ideasta. Ennen varsinaista opinnäytetyön alkua, olin tuttavapiiristäni kartoittanut etukäteen ihmisiä, jotka olisivat kiinnostuneita hankkimaan itselleen kestävän, ekologisen, ja laadukkaan vaatteen. Tuttavani ovat etukäteen tienneet ”Deep Ocean” kimonosta, mutta opinnäytetyötä ja suunnittelutyöskentelyä varten perehdytän heidät vielä tarkemmin neulekimonoon.

Haastattelut etenivät siten, että kerroin heille aiheajauksen kuviointimaailmojen suhteen, minkä jälkeen lähdin viemään keskustelua siihen suuntaan, miten visuaalisesti luontoteema tulisi ilmi sopien kunkin ihmisen persoonaan ja tyyliin sopivaksi. Kirjoitin muistiinpanoja koko haastatteluiden ajan. Haastatteluun liitin myös ensimmäisen kimonon ”Deep Oceanin” sovituksen, jotta näkisin tarvittavat kokomuutokset ja että tilaaja saisi itse ilmaista mahdollisia toiveitaan vaatteiden mallin muutoksien suhteen. Mittasin mittanauhalla jokaisen tilaajan mitat sekä kirjasin ne ylös itselleni muutoksia varten, mitkä huomioin suunnittelussa.

Olen valikoinut neulekimonojen tilaajat siten, että pääsen kehittämään vaatesuunnittelun taitoja lisää, mikä kiinnostaa minua kovasti. Opintojeni aikana olen suorittanut vestonomien puolelta kaavoituksen ja vaatemalliston suunnittelukursseja, joissa käytiin läpi aihealueiden perusteita, mikä on luonut pohjaa osaamiselleni ja vaikuttanut opinnäytetyöni aihevalintaan. Yhtenä kehittymistavoitteenani halusin syventää vaatesuunnittelutaitojani siten, että oppisin huomioimaan asiakkaan koon ja mittasuhteet.

Tässä työssä asiakkaiden vartaloitten koot ja mittasuhteet ovat hyvinkin erilaisia keskenään. Neulekimonoiden suunnittelussa tämä tarkoittaa sitä, että koko ja mittasuhteet vaikuttavat kuviointien kokoon ja sommitteluun. Malliston kimonoista tulee protoja, joita lähden tulevaisuudessa teettämään lisää ja viemään markkinoille omalla toiminimellä tai yrityksellä. Informoin tilaajia tästä suunnitteluvaiheesta.

6 ASIAKKAIDEN HAASTATTELUT

6.1 ”NORDIC THEME” HAASTATTELU

Ensimmäinen tilaaja on pienikokoinen, noin 162 cm pituudeltaan ja hän edustaa vaatekokoa XXS, XS tai S, riippuen vaatteen valmistajasta ja tuotteen mallista. Tilaajan tyyliä voisi kuvailla sanoin minimalistinen, klassinen ja konservatiivinen. Tilaaja arvostaa hillittyjä värimaailmoja pukeutumisessaan, suosien lähinnä mustan, harmaan ja valkoisen eri sävyjä. Haastatteluvaiheessa sovimme, että kimono toteutetaan noudattaen hänen suosimaansa väriskaalaa.

Keskustelumme eteni seuraavaksi väreistä kuviomaailmoihin, jolloin kerroin hänelle syvällisemmin opinnäytetyöni ideologiaa ja kuviomaailman merkityksen tärkeyden sekä siitä, miten haluan kuvata erilaisia teemoja eri ilmastovyöhykkeiltä. Kuviomaailman teemaksi tarjosin hänelle heti skandinaavista luontoa, koska tiesin hänen samais-tuvan persoonana siihen, ei pelkästään tyyllisesti.

Lähdimme seuraavaksi pohtimaan yhdessä, mitä eri eläimiä ja kasveja hän haluaisi kimonossaan olevan, koska hänellä on erittäin tarkka ja vaativa maku, mikä tavallaan rajasi vieläkin tiukemmin kuviointien aiheita ja teki hänestä haastavimman tilaajan, mikä taas antoi minulle enemmän kaipaamaani haastetta päästä toteuttamaan asiakkaan toiveita. Tilaaja toivoi kimonoonsa graafisen minimalistista ilmettä verrattuna ”Deep Ocean” kimoonon.

Tilaaja kertoi suhteestaan luontoon ja keskustelun aikana esille nousivat ilmi hänen savolaiset juurensa Leppävirralta sekä lämpimät muistot hänen kotiseudullaan asustavaan liito-oravaan. Tästä syystä kimono selkäkappaleen keskiössä on liito-orava. Liito-oravan tilanne onkin ajankohtainen ja herättänyt paljon huomiota kaupunkisuunnittelussa sekä luonnonsuojelun kannalta, koska liito-oravaa tavataan Euroopan puolella ainoastaan Suomessa ja Virossa (Ympäristöhallinto).

Myös muut kimonon eläinhahmot ja kasviaiheet on valittu tilaajan omista henkilökohtaisista suosikeista. Osa eläimistä, esimerkiksi kimonossa esiintyvä tuntu-ripöllö valittiin sillä perusteella, että sen höyhenpeite muistutti tilaajan mielestä jo sellaisenaan graafista tekstuuria.

Tilaajan sovittaessa ”Deep Ocean” protoa havaitsimme, että kimono on aivan liian suuri hänelle, joten sitä tulisi kaventaa hänen mittoihinsa sopivammaksi. Esimerkiksi hartialinja oli aivan suuri verrattuna hänen hartioidensa leveyteen. Tilaaja piti kimonon kokonaispituudesta ja hihojen lepakkomaisuudesta, joten niitä en lähtenyt muokkaamaan. Hihojen pituutta lyhennettiin hänen käsivarsiensa pituuteen sopivaksi.

Kuva 19. ”Nordic” teeman kuvitusta.

6.2 ”NORTH AMERICA THEME” HAASTATTELU

Toinen tilaaja on pidempi, noin 170-175 cm pituudeltaan sekä ruumiinrakenteeltaan siro ja pienikokoinen. Hänen vaatekokonsa olisi kokoa S-M, riippuen jälleen tuotteen valmistajasta ja mallista. Tyyllillisesti tilaajan tyyliä voisi kuvailla sanoilla luonnonlapsi, tyttömäinen ja maanläheinen. Hän suosii vaatteissaan käytännöllisiä ja melko tummia, maanläheisiä sävyjä.

Lähdin ehdottamaan tilaajalle lauhkean ilmasto-öhykkeen faunaa ja kasvillisuutta, johon hän heti mieltyi ja koki aihepiirin omakseen. Tämän jälkeen rupesimme yhdessä pohtimaan ja ideoimaan millaisia eläimiä ja kasveja ilmastovyöhykkeellä elää ja kartoittamaan hänen omia henkilökohtaisia suosikkejaan, joita hän haluaa neulekimonossaan esiintyvän.

Ensiksi keskustelumme pyöri Keski-Euroopan lehtimetsien eläimistössä, jota olin ensimmäiseksi kaavailut yhdeksi kimonon teemaksi alun perin. Keskustelun edetessä hän kertoi äitinsä asuneen lapsena Kanadassa perheineen ja tilaajan sukulaisiaan asuu nykyäänkin yhä siellä, joten hän koki Kanadan luontoon vahvaa vetoa. Tästä syystä päädyin valitsemaan Pohjois-Amerikan lehtimetsävyöhykkeen yhdeksi teemaksi, mikä toisi tarinallisuutta ja merkityksellisyyttä myös tilaajalle itselleen.

Tilaaja toivoi kimononsa värityksen olevan kylmään taivasta keskivihreä, koska sävy on hänen mielestään kaunis ja olisi helppo yhdistää muihin hänen vaatekappaleisiinsa. Vihreä sopii myös hyvin kuvastamaan lehtimetsien vehreyttä symbolisesti. Kuviointien toivottiin olevan mustavalkoisia, jotta kimonosta ei tulisi liian räiskyvä.

Tilaaja toivoi, että kimonossa esiintyisi paljon söpöjä, pieniä nisäkkäitä ja lintuja, kuten oravia, jäniksiä ja kolibreja. Kolibreista puhuimme erityisesti, koska niitä esiintyy Pohjois-Amerikan metsissä ja jotkin lajit kuten runoklobri (Calder, Calliope Hummingbird) vaeltaa Meksikosta asti Pohjois-Amerikkaan kesäajaksi. Lisäksi tilaaja kertoi yhdeksi suosikikseen peura- ja hirvieläimet ja toivoi niitä erityisesti esiintyvän kimonossaan. Tästä syystä neulekimonon selkäkappaleen keskiössä on Pohjois-Amerikkalainen hirvieläin vapiti eli kanadanhirvi. Muuten tilaaja antoi minulle vapaat kädet eläin- ja kasvi-aiheiden suhteen.

Verrattuna jälleen protoon totesimme, että mallia joudutaan pienentämään niin kuin ”Nordic” teeman kimonoa, koska kimono jäisi liian suureksi käyttäjälleen. Kimonon pituutta lyhennettiin, koska tilaaja koki proton pituuden liian pitkäksi hänen omiin mieltymyksiinsä. Hihat jäivät lepakkomaisiksi kuten protossa ja pituutta ei vähennetty. Kaula-aukosta hän toivoi suoralinjaista. Protomallissa kaula-aukko oli v-aukkomainen.

Kuva 20. ”North America” kuvitusta.

6.3 ”TROPICAL THEME” HAASTATTELU

”Tropical” neulekimonon tilaaja on pituudeltaan noin 170 cm ja vartalomalliltaan huomattavasti kurvikkaampi, joten hän poikkeaa kahdesta muusta tilaajasta. Tilaajan vaatekoko on M-L riippuen jälleen tuotteen valmistajasta ja mallista. Tyyllisesti tilaajan tyyliä kuvailisin sanoin hempeä, romanttinen ja perinteisen moderni. Hän suosii usein vaateissaan kylmiä sävyjä kuten tummanharmaata, sinisen eri sävyjä, valkoista sekä vaaleanpunaista.

Jotta ideani ”Around the world” malliston suunnittelussa toteutuisi, minun täytyi saada tilaaja suostumaan maapallon eteläistä ilmastovyöhykettä kantavaan teemaan.

Lähdimme yhdessä pohtimaan, mitä eri vaihtoehtoja olisi tarjolla. Intuitiivisesti lähdin ehdottamaan hänelle trooppisen sademetsän rehevää teemaa. Tilaaja ihastui heti ajatukseen. Hän oli juuri viime joulun aikana lomaillut Vietnamsissa, käynyt viidakko-vaelluksella ja ihastunut sen trooppiseen luontoon. Tilaaja myös kantaa suurta huolta eläinten ja ilmaston tilanteesta ja kokee teeman tärkeäksi. Lisäksi tilaaja haluaa tukea kestävästä kehityksestä ja suosia kestäviä, laadukkaita vaatteita.

Kimonon kokonaisväritystä pohtiessamme päädyimme herkkään, kylmään taittavaan hempeään vaaleanpunaiseen, joka sopii tilaajan ihon sävyihin täydellisesti. Kuviointien väreiksi perinteisen mustan sijasta päädyimme petroliin taittavaan tummanvihreään ja valkoisen yhdistelmään, jotta kimonossa säilyisi herkkyyden ja pehmeiden tuntu. Suunnittelun suhteen ”tropical” kimono on kaikista vapain aihepiireiltään ja sain täysin vapaat kädet, koska tilaaja luottaa vahvasti taitoihini ja visioihini. Tilaajaa tulkittessani päädyin valitsemaan tähän kimoonon paljon erilaisia pieniä olentoja, kuten hyönteisiä, lintuja, kukkia ja selkäkappaleeseen kontrastiksi isoja kissapetoja tuomaan ilmi viidakon lajiston monimuotoisuutta ja vaihtelevuutta.

Malliin ei tule protoon verrattuna minkäänlaisia muutoksia, koska "Deep Ocean" istui tilaajalle täydellisesti eikä tilaaja toivonut kaula-aukon, pituuden tai hihojen suhteen minkäänlaisia muutoksia, mikä teki tästä kimonosta kaikista helpoimman ja nopeimman suunnitella, koska käytin käytännössä protokappaleen mittoja ja kaavoja uudelleen.

Kuva 21. "Tropical" teeman kuvitusta.

7 SUUNNITTELUPROSESSI

Omat suunnitteluprosessini etenevät yleensä hyvin vaihtelevasti, enkä käytä mitään yhtä tiettyä kaavamaisista oppikirjatapausta, oli kyse sitten omista, tilaustyö- tai kouluprojekteista. Suunnitteluprosessini lähtevät lähes aina liikkeelle siten, että tunnustelen todella paljon ajatuksiani, fiiliksiäni ja erityisesti hurjan vaihtelevaa ja vilkasta mieltäni. Tämän jälkeen alan työstämään intuitiivista ideointia ja pyörittämään hulluja, välillä sekopäisiäkin ideoita päässäni, joita en oikein itsekään aina käsitä tai osaa konkretisoida, mutta annan ajatusten tulla ja tulvia. Joitakin avainsanoja kirjaan itselleni ylös silloin tällöin muistivihkoon ja joissakin tapauksissa jaan joitakin ajatuksiani ihmisille. Haen muilta ihmisiltä reflektointia siitä, mitä fiiliksiä ideani heissä oikein herättävät ja lähden näiden vaiheiden jälkeen etenemään kohti oman visioni hahmottamista. Tämän prosessin jälkeen tai alussa, oikeastaan se riippuu aina tapauskohtaisesti, näen vain päässäni selkeän kuvan mihin pyrin ja lähden toisinaan hyvinkin itsepäisesti kulkemaan sitä kohti välittämättä siitä, onko idea edes kauhean realistinen aluksi.

Joskus minun ei tarvitse käydä tällaista prosessia läpi lainkaan vaan ideani tulevat kristallinkirkkaina mieleeni, ne ikään kuin iskeytyvät mieleeni yhtä nopeasti kuin salama välähtää taivaalla ukkosmyrskyssä. Miellyn useasti itse tällä tavoin syntyneisiin ideoihini eniten. Unistani poimin myös paljon ideoita, koska uneni ovat todella värikkäitä ja monesti muistan ne todella elävästi, en tietenkään aina, se olisi mahdotonta. Olen heräillytkin muutamat tovit keskellä yötä kirjaamaan ajatuksiani tai luonnostelemaan pikaisesti mielikuvia ylös paperille, etten unohtaisi niitä.

Lähden lähes aina hakemaan inspiraatiota ja konkreettista mallia visioilleni valokuvista. Käyn tässäkin vaiheessa itseni kanssa läpi sitä, mitä tunteita ne herättävät minussa ja lähtevät muovaamaan inspiroitumistani. Teen paljon esittävää kuvaa ja taidetta, joten anatomia ja oikeat mittasuhteet ovat minulle tärkeitä kuten myös valojen ja varjojen paikat. En voi keksiä niitä päästäni, siksi tarvitsen valokuvia. En kopioi valokuvia kuitenkaan suoraan vaan käännän ne työskentelyn aikana omaksi persoonalliseksi tyylikseni.

Valokuvien etsiminen saattaa venyä välillä ajallisesti useisiin tunteihin. Etsinässä olen hyvin harjaantunut ja todella intensiivinen, sillä en tyydy ihan hyvään. Samalla etsinnän aikana harhailen helposti ja jään fiilistelemään hienoja kuvia ja kerään niitä talteen samalla myös mahdollisia tulevaisuuden projekteja silmällä pitäen. Olen siis luonut itselleni vuosien ajan oman visuaalisen ”inspiraatio kuvapankin”, jota hyödynnän aina ja käytän tehokkaana työkaluna, joka nopeuttaa työskentelyäni.

Olen useamman vuoden hyödyntänyt Pinterest-sivustoa internetissä, koska siellä kuvien etsiminen on helppoa ja lisäksi se ei vaadi sitä, että kuvat pitäisi tallentaa omalle kotikoneelle erikseen, vieden paljon muistia. Pinterest on yksi sosiaalisen median kanava, jonne luodaan oma profiili, jota voi seurata kuten mitä tahansa muutakin sosiaalisen median profiilia. Pinterestiin voi luoda omia kuvakansioita, jotka voi nimetä haluamallaan tavalla. Kansion nimeämisen jälkeen sille valitaan kategoria, riippuen siitä minkälaisia kuvia sinne keräät, esimerkkinä kategorioista on ”muoti, lifestyle, ruoka, valokuvaus, historia, eläimet, sisustus ja niin edelleen”, jotta muut käyttäjät voivat mahdollisesti löytää kansiosi ja itse tehdä kuvalöytöjä omille kansioilleen. Hashtagit ovat myös käytössä helpottamassa etsimistä.

Pinterestissä liikkuu paljon kuvia ja sen yksi varjopuoli puoli on se, että omia taideteoksia sinne ei ehkä kannata jakaa, koska kuvat todella leviävät ja joskus alkuperäistä tekijää voi olla mahdoton jäljittää, koska kuvien linkketjut loppuvat välillä todella lyhyeen, eivätkä ne välttämättä johdata oikeiden tekijöiden pariin.

Ennen Pinterestin löytämistä käytin todella aktiivisesti Deviantart-sivustoa, joka oli aikoinaan ennen sosiaalisen median suursuosiota yksi suosituimmista kanavista ja yhteisöistä taiteilijoille omien töiden jakamiseen, esille tuomiseen ja kansainväliselle yleisölle arvioitavaksi.

Kuva 22. ”Koivunoksa”.

7.1 MOODBOARDIT

Loin Pinterestiin siis omat kansiot jokaista kimonon teemaa varten ja aloin tapani mukaan kerätä inspiroivia kuvia ja tunnelmia, käynnistäen omaa inspiraatiotani. Kuvalöydöistäni kokosin myös jokaiselle kimonon temalle omat moodboardit.

Luonnoksia en yleensä kauheasti tee, visioin aika paljon asioita etukäteen päissäni, mistä kerroinkin jo aikaisemmin. Kun lähdän sitten lopulta tekemään, niin purkaudun tulivuoren tavoin ja lähdän heti työstämään valmiita piirroksia. Olen lapsesta asti kyseenalaistanut luonnoksien tekoa, koska minun kohdallani se ei vain ole koskaan oikein toiminut. Koen sen ajan hukkaamisena ja pois lopullisen työn arvosta, koska miksi hinkata samaa kuvaa monta kertaa puolivalmiiksi ja sitten uudelleen valmiiksi. Olen jo ehtinyt siinä vaiheessa kyllästyä ideaan ja haluan siirtyä toiseen projektiin.

Kuva 23. ”Amerikanharmaahaikara”.

NORDIC THEME

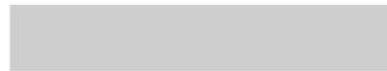
“PURE NORTH”

CLASSIC

MINIMALISM

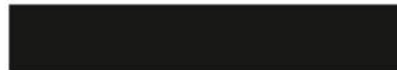
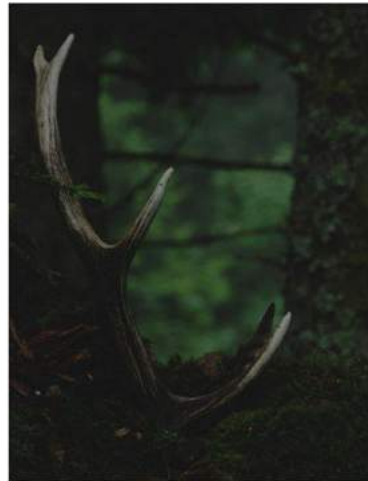
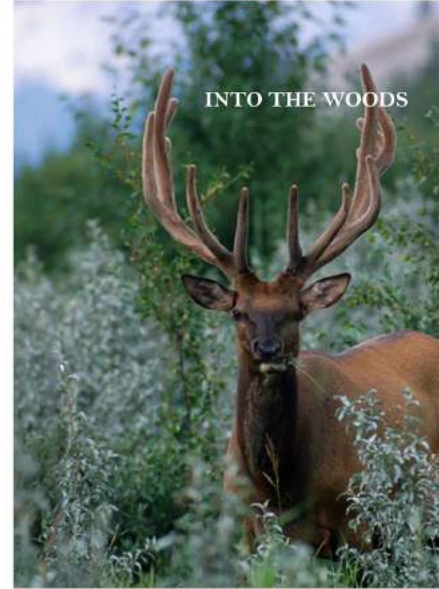
Kuva 24. "Nordic Theme" moodboard.

NORTH AMERICA THEME

"MELLOW ENCOUNTERS"

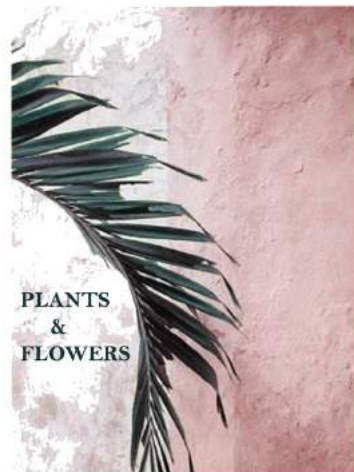
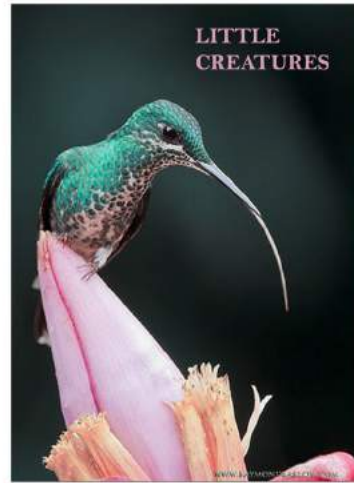
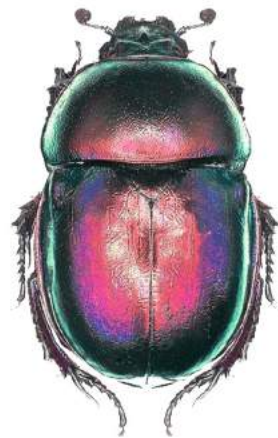
CUTE & WILD MAMMALS

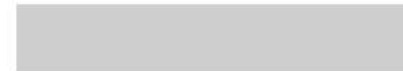
Kuva 25. "North America" moodboard.

TROPICAL THEME

“HIDDEN CREATURES”

SOFT COLORS

Kuva 26. "Tropical" moodboard.

7.2 PIIRTÄMISPROSESSI

Opinnäytetyötäni varten käytin aika samaa metodia, kuten muissakin tekemissäni suunnittelutehtävissä. Piirsin useita eri printtielementtejä aina A3 kokoisen paperin täyteen.

Välineinä käytin Micronin eri kokoisia mustekyniä ja muita erilaisia tusseja. Hahmottelin välillä mittasuhteita lyijykynällä tai uhkarohkeana lähdin suoraan piirtämään valmiita kuvia tusseilla. Tusseilla tekeminen kiehtoo minua, koska se on lähes peruuttamatonta, kun jälki on paperilla ja sitä on vaikea lähteä korjaamaan.

Idea ”peruuttamattomuudesta” kiehtoo minua, koska silloin ei voi epäröidä, on vain toimittava ja jatkettava matkaa tai vaihtoehtoisesti aloitettava kaikki alusta.

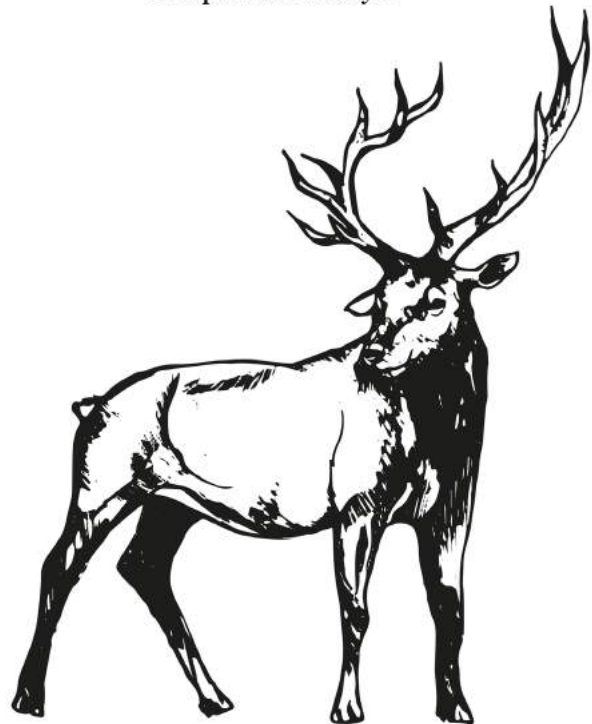

Kuva 27. ”Skunk and raccoon”.

Alkuperäinen tussityö.

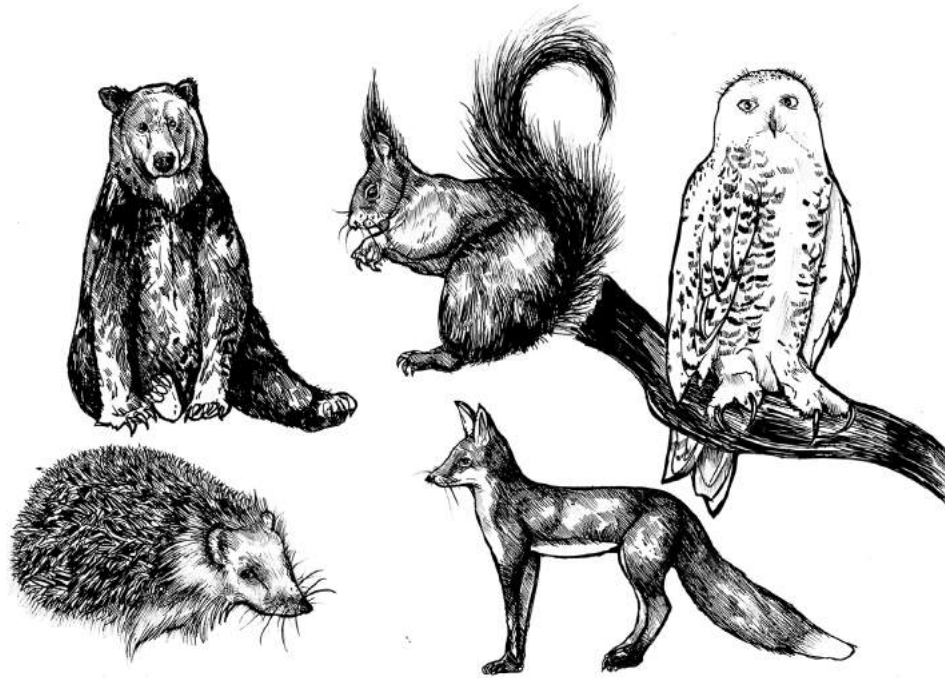
Adobe Illustratorilla pelkistetyt viivat ja muodot.

7.3 VIIVOJEN TYÖSTÄMINEN

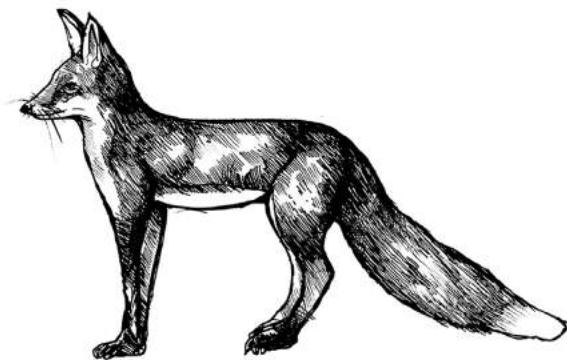
Piirtämisen jälkeen skannaan valmiit piirrokset ja jatkotyöstän viivoja pelkistämällä niitä Adoben Illustrator-ohjelmassa, jotta viivat soveltuvat paremmin teollisesti neulottaviin jacquardneuleisiin.

Ennen Illustrator käsittelyä muokkaan piirroksia Photoshopissa mustavalkoisiksi, koska skannatessa käytän usein harmaansävyn asetuksia, jotta viivojen yksityiskohdat säilyisivät eheämmin.

7.4 RAPORTTIEN SUUNNITTELU

Piirrettyjä kuusi-elementtejä A3-paperilla.

Yksittäinen rajattu elementti kuosiraporttien rakentamista varten.

Valmis kuosiraportti "Pure North" kimonoon toinen etukappale. Tiedosto muutettu pikseleiksi ja värit indeksoitu kolmivärisiksi teollistaneulontaa varten.

Tämän jälkeen lähdin luomaan kuosiraportteja Photoshopissa. Olen aika kokeilevinainen, enkä tässäkin vaiheessa vielä tiedä tarkalleen, miten kuviot tulevat asetumaan paikoilleen lopullisesti. Annan taas intuition viedä ja kokeilen erilaisia sommitelma vaihtoehtoja.

Yleensä piirrän paljon ja reilusti erilaisia elementtejä, jotta minulle jäisi enemmän valinnanvaraa käyttää niitä ja karsia sitten työskentelyn aikana pois ne, mitä en käytä lopullisissa raporteissa.

Luon uuden, tyhjän tiedoston Photoshopissa ja laitan suoraan oikeat tiedostokoot raporteille. Teollisesti neulottavat kankaat täytyy lopulta muuttaa pikselimuotoon ja yksi pikseli vastaa noin yhtä neulottua silmukkaa. 6 pikseliä/silmukkaa vastaa noin yhtä senttiä kankaalla. Kimonoita varten joudun laskemaan oikeat pikselimäärät, jotta ne vastaavat oikeita, vaadittuja senttimetrejä. Proton pikselimäärät ja koko olivat minulla entuudestaan tiedossa, joten kahta muuta malliston kimonoa varten jouduin laskemaan pikselimäärät uudelleen kavenuksia sekä lyhennyksiä varten.

Raporttien lopulliset sommitelmat kasaantuvat eräänlaisina palapelin palasina ja loksahtavat oikeille paikoilleen aina lopulta. Sommiteluiden tullessa valmiiksi käsittelen kuvat vielä niin, että teen väriyhennykset Index-tilassa ja muutan kuvat kolmivärisiksi, jotta ylimääräiset sävyt jättäytyvät pois, koska neuleet ovat suunniteltu toteutettaviksi kolmivärisinä jacquardneuloksina.

Kuva 31. "Talitiainen"

NORDIC THEME

"PURE NORTH"

ETUKAPPALEET

Kuva 32.

Kuva 33.

HIHAKAPPALEET

Kuva 34.

Kuva 35.

SELKÄKAPPALE

Kuva 36.

NORTH AMERICA THEME

"MELLOW ENCOUNTERS"

ETUKAPPALEET

Kuva 37.

Kuva 38.

HIHAKAPPALEET

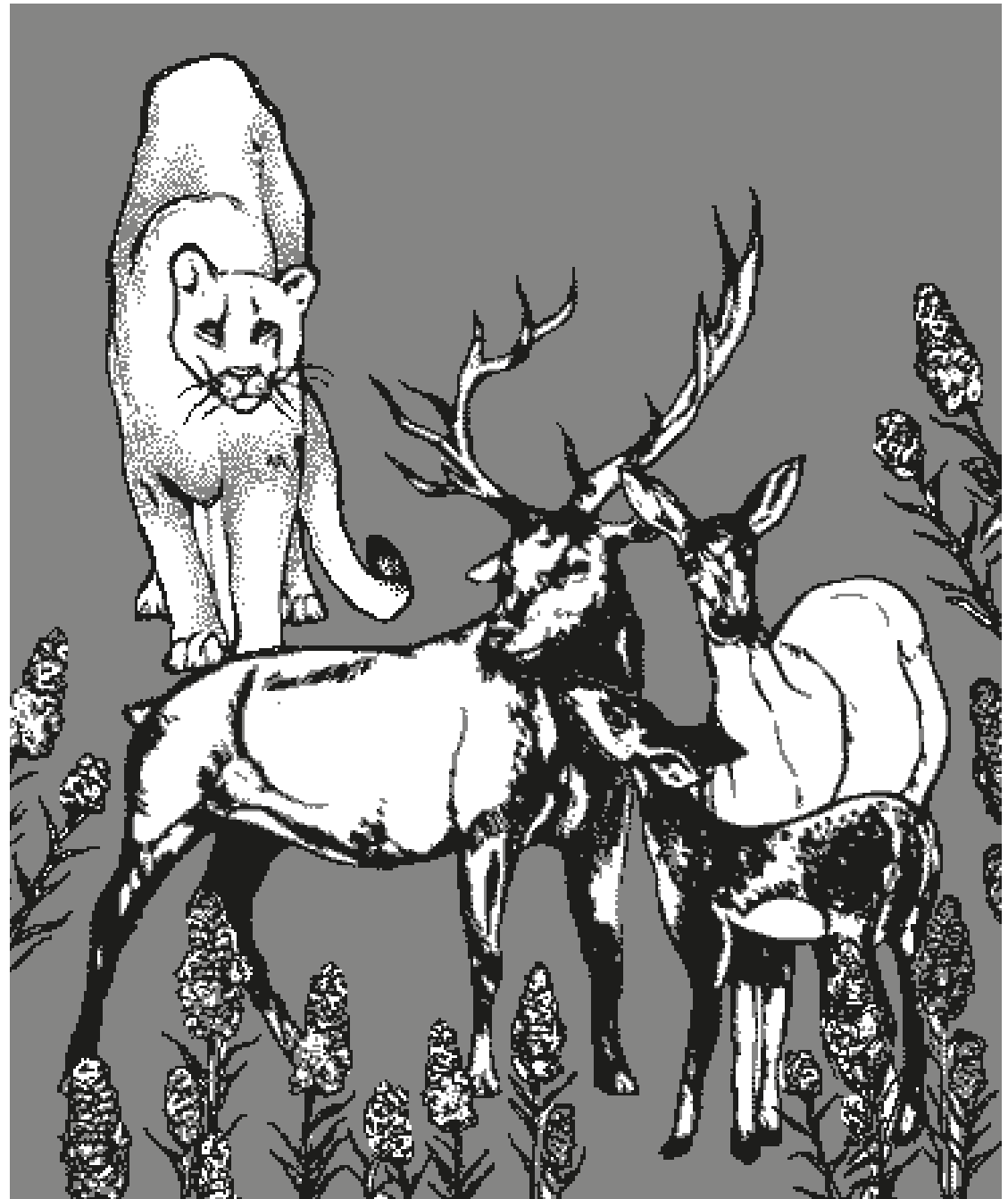

Kuva 39.

Kuva 40.

SELKÄKAPPALEET

Kuva 41.

TROPICAL THEME

"HIDDEN CREATURES"

ETUKAPPALEET

Kuva 42.

Kuva 43.

HIHAKAPPALEET

Kuva 44.

Kuva 45.

SELKÄKAPPALE

Kuva 46.

7.5 VALMIIT NEULEET

Kankaat teetäin Kutomo Holopaisella Tuusulassa, missä ensimmäinen neulekimononi kangas valmistettiin keväällä 2017, kuviollisten neuleiden kurssilla.

Neuleet olivat valmiiksi suunniteltuina maaliskuun alkuun mennessä. Vein muistitikulla valmiit tiedostot Holopaiselle ja jätin kankaat odottamaan ohjelmointia ja neulomista. Valmiit kankaat minulle lähetettiin postissa kotiin maaliskuun puolenvälin jälkeen.

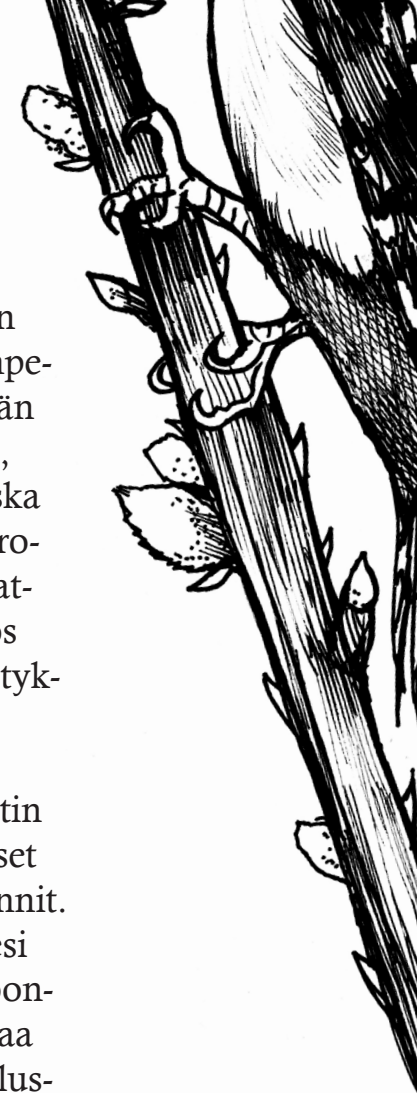

Kuva 47. valmiita neulekankaita.

Ompelu kimonoiksi oli tarkoitus alun perin teetättää ompelija Kätlin Kailalla, joka ompeli ensimmäisen kimonon vuonna 2017. Hän on erikoistunut neulekankaiden ompeluun, joka vaatii erilaista ompelutekniikkaa. Koska Kätlin oli tänä vuonna kiireinen muiden projektien takia, ulkoistin ompelun työn ammattiompeleija Rosa Piroselle, joka toimii myös tekstiili- ja vaatesuunnittelijana omassa yrityksessään "VANJA SEA & friends".

Tein Rosaa varten ompeluohjeet, jossa selitin kimonoiden mitat sekä tarvittavat muutokset suhteessa prototyyppiin ja kuviontien sijainnit. Toisena opinnäytetyön ohjaajanani hän tiesi mallistostani ja luotan hänen ammattitaitoonsa, joten ompelu tuntui luontevalta ulkoistaa hänelle. Valmiit kimonot sain huhtikuun alussa, jonka jälkeen järjestin kuvaukset tuote- ja fiiliskuvia varten.

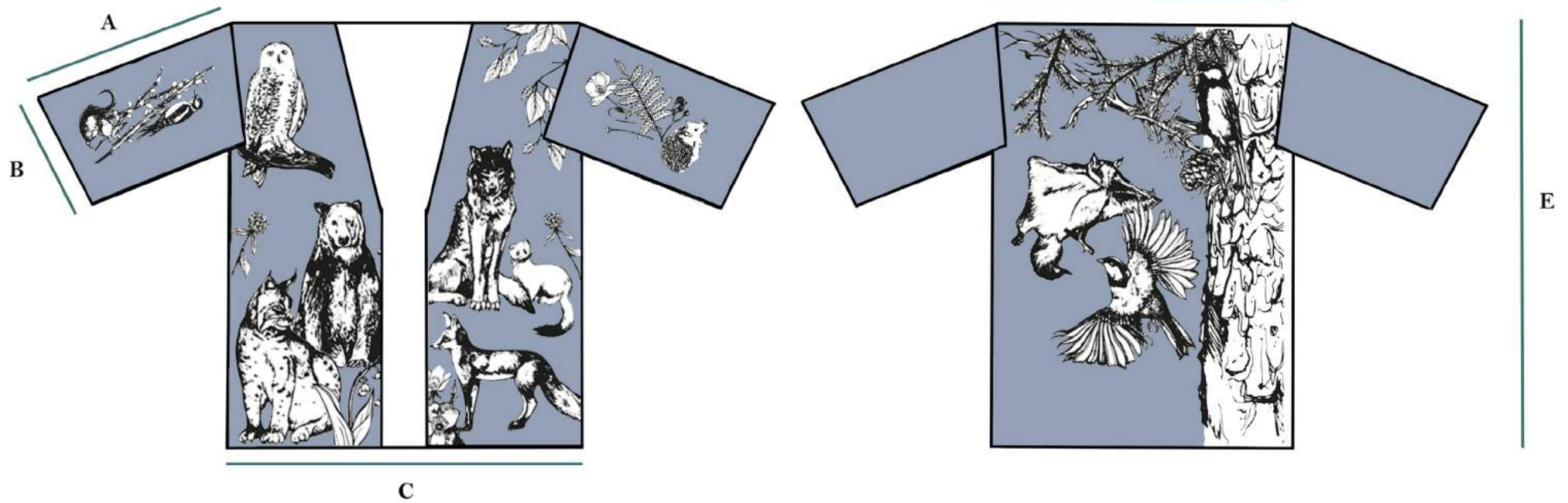
Kuva 48. "Pure north" ja "Mellow encounters" neuleista.

Kuvat 49-50. "Pure north".

7.6 TASOKUVAT

“PURE NORTH”

A 59 cm
B 16 cm
C 53 cm

D 45.5 cm
E 74 cm

“MELLOW ENCOUNTERS”

Kuva 52. "Mellow encounters" tasokuva.

8 MALLISTON ESITTELY

8.1 ”PURE NORTH”

Kaikki eivät sopeudu pohjolan luonnon dramaattisille käännteille. Karuimmillaan sen brutaalisuus tulee esiin talven pimeinä, jäätävinä ja niukkoina kuukausina, jolloin vain sisukkaimmat selviytyvät seuraavaan kevääseen.

”Pure north” on kuvaus pelkistetyistä pohjoisen luonnon kauneudesta, sen erilaisista asukeista ja niiden sisäisistä vahvuuksista. Neulekimono on ylistys pohjoisen melankoliselle harmaudelle.

Kuva 54. ”Pure north” neulekimono.

Kuva 57.

Kuva 58. "Pihlaja".

8.2 ”MELLOW ENCOUNTERS”

Pohjois-Amerikan monimuotoiset luonnonalueet ja muinaiset metsät pitävät sisällään erilaisia tarinoita niiden asukeista.

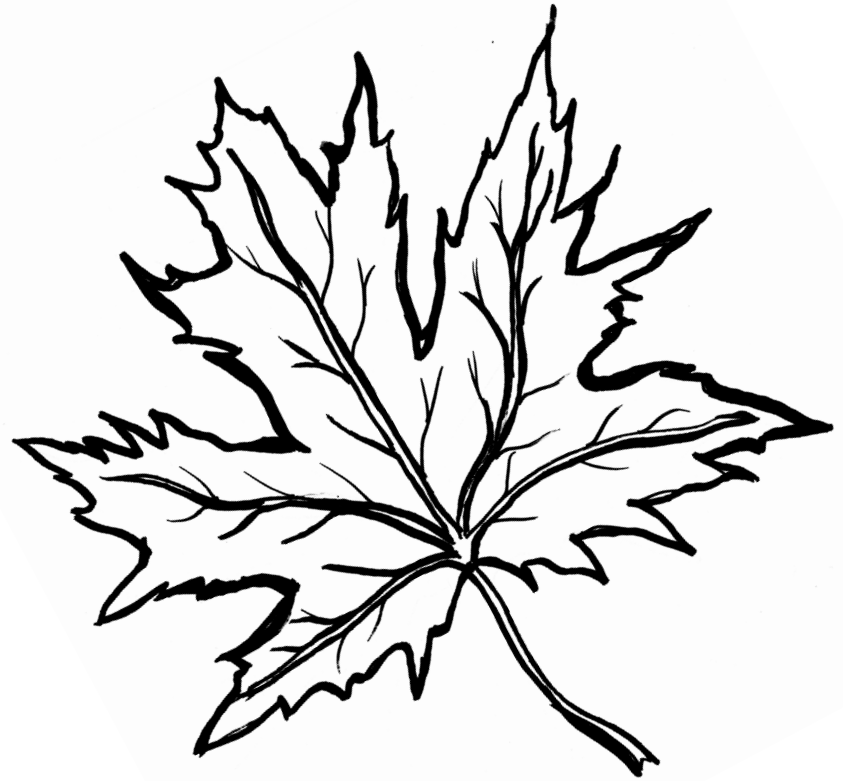
”Mellow encounters” kuvastaa eläinten välillä vallitsevia suhteita ja vuorovaikutusta, miten ne voivat yllättää toisensa kohdatessaan. Onko kyseessä ainainen kilpailu ravinnosta ja reviireistä, vai löytyykö syvällisemmin tarkasteltuna muutakin?

Kuva 61. "Mellow encounters" neulekimono edestä.

Kuva 62. "Mellow encounters" neulekimono takaa.

Kuva 64. "Vaahtera".

8.3 "HIDDEN CREATURES"

Viidakon tropiikissa piilee lukuisia salaisuuksia, vieraita tutkimattomia lajeja, joita kaikkia ei vieläkään tunnteta nykypäivänä.

Sankan ja tiheän kasvillisuuden kerrostumien kätköissä sijaitsee satojen lajien koti. "Hidden creatures" on kuvaus tropiikin lajien kirjosta ja sen luonnon monimuotoisuudesta.

Kuva 67. "Hidden creatures" neulekimono edestä.

Kuva 68. "Hidden creatures" neulekimono takaa.

Kuva 69.

Kuva 70. "Viidakon kasvillisuutta".

Kuva 71.

9 ASIAKKAIDEN PALAUTTEET

Asiakkaat olivat tyytyväisiä tilaaminsa neulekimonoihin. Kimonoiden mitat olivat sopivia kaikille kolmelle tilaajalle. Esimerkiksi hartijalinjat ja hihojen pituudet istuivat täydellisesti kantajilleen.

Asiakkaat pitivät neulekimonoiden materiaaleista ja laadukkuuden tunteesta. Värity ja kuvioinnit olivat kaikille mieluisia ja he kokivat, että saivat juuri sitä mitä he olivat tilanneet.

10 LOPPUPOHDINTA

Itse työ prosesseineen sujui aika mutkitta ja kaikki toteutui aikataulussa suunnitelmani mukaisesti. Joitakin alkuperäisiä osia karsiintui pois opinnäytetyöstä, koska en yksinkertaisesti halunnut tehdä esimerkiksi alun perin kaavailemaani kyselyä 5-10 kokoiselle porukalle, jolla olisin kartoittanut mallistoni tulevaa kohderyhmää malliston viemisessä eteenpäin. Jätin myös pois markkinallisen osuuden ja hinnoitteluasiat, koska halusin puhtaasti keskittyä malliston synnyn kertomiseen.

Suurimmaksi osaksi olin opinnäytetyön ajan varma ja johdonmukainen, sillä minulla oli luottamus osaamiseeni, koska taustalla oli alkuperäisen protokappaleen prosessi. Jos en olisi tiennyt kaksi vuotta etukäteen, mitä teen opinnäytetyöksi, olisi ajatusmaailmani prosessista ollut luultavasti epävarmempi

Parantumattomana perfektionistina en luultavasti tule koskaan olemaan täysin tyytyväinen tekemiini, haluan aina kehittyä ja tulla taitavammaksi. Olisin voinut jäädä helposti hinkkaamaan piirroksia ja raportteja lopputtiin, joten oli hyvä, että etukäteen oli lyöty lukkoon päivä, jolloin suunnitteluosuuden tuli olla valmis ja milloin oli aika viedä tiedostot neulottaviksi Kutomo Holopaiselle.

Aivan mutkitta kaikki ei kuitenkaan edennyt, sillä minulla on tapana viivyttellä asioita välillä turhankin pitkälle ja tehdä kaikki yhdellä rysäyksellä kerralla. Tarvitsen aikaa eri prosessien sisäistämiseen, mikä toisaalta liittyy myös työskentelytapani. Esimerkkinä tässä työssä tällaisesta työskentelytavastani on raporttien suunnittelu ja sommitelu lopullisiin kimonokankaisiin.

Raporttielementit olivat piirrettyinä etukäteen muutamia viikkoja ennen Holopaiselle menoa. Olin jotenkin peloisani siitä, miten rupeaisin yhdistelemään kuosielementejä niin ettei tulisi sellaista vaikutelmaa, että kimonoissa ei olisi mitään tarinallisuutta tai kontekstia. Olin ihan lukossa. Päässä ei pyörinyt idean ideaa. Ehdin jo kyseenalaistaa itseäni siitä, että olinko tehnyt turhaa työtä ja miksi en ollut miettinyt tarkemmin etukäteen mitä lähden piirtämään. Kun minulla on aikaa tehdä asioita rauhassa, en yleensä saa silloin mitään aikaiseksi, koska minulla on silloin myös aikaa riittävästi turhaan epäröintiin.

Lopulta kävi niin, että kahtena edellisenä päivänä ennen Holopaiselle menoa aloin työstää piirroksia raportteihin ja ratkoa sommitelmallisia asioita, joita olin viivytellyt epävarmuuteni seurauksena. Minulla ei ollut enää aikaa epäröidä vaan minun oli oltava nyt täysin varma tekemisistäni, että saisin kaikki tiedostot kasaan ennen deadlinea. Olin järkyttynyt positiivisesti lopputuloksesta, koska olin saanut aikaan kaipaamaani sisältöä ja tarinallisuutta sekä vuorovaikutusta eläinhahmojen välille.

Koska mikään ei tietenkään aina suju ongelmitta, niin yhden virheen tein suunnittelutyössä. Harmaan ”Pure north” kimnon kohdalla olin asettanut neulottavaan tiedostomuotoon kankaiden etukappaleet väärinpäin kiireissäni, jolloin ompelussa oli pieni ongelma ratkottavana ompelijalla. Osoittautui, että kankaita leikatessa suunnittelemani etukappaleiden reunat asettautuisivat väärinpäin valmiissa kimonossa kuin miten olin ne alun perin suunnitellut. Minulle oli ensisijaisesti tärkeintä se, että kuvioinnit tulisivat omille suunnittelemilleni paikoille kuin se, että kankaan etureunanompeleet hiukan eroaisivat toisistaan eri kimonoissa. Ongelma oli helposti korjattavissa, mutta siitä aiheutui ompelijalle hiukan lisätyötä. Tämän olisin välttänyt, jos olisin varannut hiukan enemmän aikaa raporttien tekemiselle. Tulevaisuutta pohtiessa minun täytyy hioa toimintatapaani niin, ettei tämän kaltaisia virheitä sattuisi paljon isommassa mittakaavassa. Toisaalta elämään kuuluvat virheet, joista saamme parhaimmat opit, kuten tässäkin tapauksessa.

Opinnäytetyöprosessin lopussa sain tietää, että minut oli hyväksytty Aalto-yliopistoon maisteriopintoihin, joten aion jatkaa Aallossa mallistoni brändäystä ja markkinointia. Tulevaisuudessa aion luoda myös lisää erilaisia malleja, kuvio-maailmoja ja värivaihtoehtoja neulekimonoihin omilla ehdoillani, koska tämän malliston kimonoiden väritykset tulivat asiakkaiden toiveista.

Kuva 72. ”Raccoon and cardinal bird”.

11 LÄHDELUETTELO

Kaikki kuvat, lukuunottamatta paria mainittua valokuvaa, ovat tekijän itse ottamia ja tekemiä.

Calder, W. A. and L. L. Calder (1994). Calliope Hummingbird (*Selasphorus calliope*), version 2.0. In *The Birds of North America* (A. F. Poole and F. B. Gill, Editors). Cornell Lab of Ornithology, Ithaca, NY, USA. <https://birdsna.org/Species-Account/bna/species/calhum/introduction> Viitattu 16.3.2019

Carrington D. 2019. Plummeting insect numbers threaten collapse of nature. <https://www.theguardian.com/environment/2019/feb/10/plummeting-insect-numbers-threaten-collapse-of-nature> Viitattu 12.4.2019

Frilander J. 2019. Joka yhdeksäs Suomen eliölajeista on uhanalainen – varsinkin monille lintulajeille voidaan sanoa pian heippa. <https://yle.fi/uutiset/3-10658731?fbclid=IwAR2pd-4KJQgaxRkPGPSarqdlb3jQGUn6euyn-yL8fKnXsL6QGxlgHB5iAu0> Viitattu 12.4.2019

Kokkonen, Y. Tutkimus: Nykyisellä vauhdilla hyönteiset katoavat maailmasta sadassa vuodessa – ”Vaikutukset ihmiseen ovat lievästi ilmaistuna katastrofi <https://yle.fi/uutiset/3-10640483> Viitattu 8.3.2019

Kuvaja, S. 2015. Pure Waste Textiles antaa arvon jätteille – Suomen tekstiili & muoti. https://s3-eu-west-1.amazonaws.com/stjm/vastuunkantajat_kaikki_low.pdf Viitattu 10.4.2019

Mäki, S. 2017. Suomen Tekstiili & Muoti. Jätteelle tulossa erilliskeräys vuoteen 2025 mennessä. <https://www.stjm.fi/uutisia-jasenille/tekstiilijatteelle-jarjestettava-erilliskerays-vuoteen-2025-mennessa/> Viitattu 8.3.2019.

Niinimäki, K. 2015 Sitra -Liian moni vaate päätyy suoraan tehtaasta kaatopaikalle <https://www.sitra.fi/blogit/liian-moni-vaate-paatyy-suoraan-tehtaasta-kaatopaikalle/> Viitattu 10.4.2019

Penttinen, S. Pikamuoti valittiin vuoden turhakkeeksi – vaateteollisuuden hiilijalanjälki on hieman suurempi kuin globaalin lento- ja laivaliikenteen yhteensä. <https://www.maaseuduntulevaisuus.fi/talous/artikkeli-1.348022> Viitattu 8.3.2019

Puukka, P. 2017. Puuvilla loppuu – vaateteollisuuden on nyt pakko keksiä uusia vaihtoehtoja tilalle. Yle uutiset. <https://yle.fi/uutiset/3-9875690> Viitattu 8.3.2019

Tietoa puuvillasta. Mediawear Custom Apparel www.customapparel.fi/tietoa-puuvillasta.html Viitattu 8.3.2019

Ympäristöhallinto, 2013 (2018 päivitetty), Liito-oravan suojelu. https://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Lajit/Lajien_suojelutyo/Yksittaisten_lajien_suojelu/Liitooravan_suojelu Viitattu 16.3.2019

WWF. Maapallon sydän lyö tyhjää, kun yksikin laji häviää. <https://wwf.fi> Viitattu 12.4.2019